

fremkommet Klager af en saadan Betydning og af en saadan Art, en saadan Frygt for at saa ringere udenlandske Varer under dansk Mærke, at der er Grund for os til at foretage en saa væsentlig Foranstaltning? Jeg har ganske vist ikke fulgt meget med, men hvis jeg skal dømme efter, hvad jeg har læst i de engelske Tidsskrifter; saa vil jeg sige, at der er langt større Klage i England over den københavnske Notering; er der noget, der i England har været Klage over, saa er det den. Men derimod er der ingenlunde en saadan Frygt for, at man skulde saa ringere Varer. Der er jo dog nu en Forbindelse mellem os og de engelske Købere. Danmark er repræsenteretovre i England ved en Mand, Regeringen har en Konsulent derovre, og jeg vil derfor spørge de ærede Forslagsstillere: Hviler deres Forslag paa en Udtalelse af ham, vil han anse det for heldigt og af stor Betydning for det danske Smør, at man giver en saadan Lov? Han er en Mand, hvis Pligt det er særlig at sætte sig ind deri, og derfor vilde det være af overordentlig Interesse, om han, der skal værgede det danske Smør paa det engelske Marked, har udtalt sig om Betimeligheden af en saadan Lov. Det vide vi jo alle, det er allerede sagt, at den engelske private Køber, naar han kommer til Detaillisten, hverken vil have Gavn eller Skade af denne Lov. Han ved ikke mere, om det er dansk Smør, han faar, end han ved i dette Øjeblik. Den, for hvem det skal have Betydning, er Grossisten. Nu skal det altsaa være Grossisten, der ikke stoler paa sine københavnske eller andre Forbindelser her, men frygter for, at han skal blive bedraget ved, at der ikke bliver leveret ham dansk Varer. Saa er det et Spørgsmaal: Vil den engelske Grossists Frygt i denne Retning være af en saadan Betydning, at vi kunne have Betryggelse for, at denne Lov, der giver disse Bestemmelser fakultativt, er af den Art, at den engelske Grossist vil tvinge de københavnske og andre handlende til at mærke Smøret som dansk Smør. Det vilde være den fuldstændigste, ubetingede, ligefremme Nationalulykke, dersom Udviklingen skulde føre dertil, at den engelske Køber, som mener, at han kender den handlende og de Mærker, han er vant til, vilde sige: Det er mig komplet ligegyldigt, om det er et nationalt Mærke eller ikke; jeg kender Købmanden, og jeg sætter ikke Pris paa Nationalmærket, dersom den danske Købmand ikke holder af det, det kan maasse bringe ham i Forlegenhed. Det vilde være en national Ulykke, thi det vilde, som det fra forskellige andre Sider er fremhævet, føre til, at det blev et ringere

Produkt, der blev mærket med Nationalmærket, og det vilde være ganske overordentlig farligt. Jeg triller mig, som sagt, ikke principielt for eller imod Forslaget, jeg staar vællende, men jeg vil kun sige, at det forekommer mig, at de Oplysninger, vi have faaet gennem de ærede Forslagsstillere, paa ingen Maade have været af den Art, at man efter dem kan gaa ind paa et saa vidt gaende Forslag som dette.

Buff: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden (Høgsbro): Er det for en fort Bemærkning? (Buff: Nej!) I saa Fald kræves Tingets Samtykke. Begæres der Afstemning? (Ophold) Da Afstemning ikke begæres, har Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgtreds Ordet.

Buff: Det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) har fuldstændig Ret i, at, hvis vi alle den Gang havde staaet paa det Standpunkt, han nu staar paa, havde vi været meget af Krigen angaaende Kunstsmøret kvit, saa vare vi blevne enige paa det Grundlag omtrent, som vi til Slutning enedes om. Det ærede Medlem var jo dog egentlig til syvende og sidst kun uenig med dem, der vare enige med mig af dette Udvalg, om, at vi ikke skulle have Udførelsesforbud, men ellers var han evig med den Side af Udvalget, som jeg var enig med, skønt jeg ikke var Medlem af dette Udvalg. Det skal jeg altsaa villig indrømme. Havde vi alle haft den Mening, som det ærede Medlem fra Skive har, vare vi snart blevne enige om denne Sag i denne Sal. Men det var jo heller ikke mig, der havde sagt, at det var et mislykket Forsøg, men det var hans egen Ordfører, der oversalddt ham, da han forelagde Lovforslaget. Da oversalddt Ordføreren sin egen ærede Medforslagsstiller ved at sige, at dette Forslag havde ikke det mindste at gøre med dette mislykkede Forsøg paa at værne om det gode danske Smør; det havde ikke det mindste med det at gøre, og da var det, jeg fandt Anledning til at udtale min Anerkendelse og ikke mindst til det ærede Medlem fra Skive af, at vi dog vare naaede saa vidt, da vi havde denne Sag for, som vi naaede. Det er altsaa hans egen Ordfører, der kommer og siger, at det var et mislykket Forsøg, det ærede Medlem den Gang var ued til at gøre, og det er ikke mig der siger det. Jeg kan saameen godt forstaa, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vilde helst have, at jeg og mine lige holdt vor Mund om denne Sag, og saa skulde han paa